

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

4 päivänä helmikuuta 2015*

Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Työttömyyskorvausten saamisen edellytykset jäsenvaltiossa — Kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan Euroopan unionin toimielimen palveluksessa sopimussuhteisena toimihenkilönä kertyneiden työskentelykausien huomioon ottaminen — Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen perusteella korvattujen työttömyyspäivien rinnastaminen työpäiviin — Vilpittömän yhteistyön periaate

Asiassa C-647/13,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka cour du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 27.11.2013 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 6.12.2013, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Office national de l'emploi

vastaan

Marie-Rose Melchior,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič sekä tuomarit A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (esittelevä tuomari) ja C. G. Fernlund,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Marie-Rose Melchior, edustajanaan avocat S. Capiau,
- Belgian hallitus, asiamiehinään M. Jacobs ja L. Van den Broeck,
- Euroopan komissio, asiamiehinään G. Gattinara ja D. Martin,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.10.2014 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee vilpittömän yhteistyön periaatteen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 34 artiklan 1 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa Marie-Rose Melchior on riitauttanut Office national de l'emploi (kansallinen työvoimaviranomainen, jäljempänä ONEM) päätöksen olla myöntämättä hänelle oikeutta työttömyyskorvauksiin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä 29.2.1968 annetulla neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (EYVL L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 22.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 723/2004 (EUVL L 124, s. 1), vahvistettujen Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä palvelussuhteen ehdot) 96 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Entiselle sopimussuhteiselle toimihenkilölle, joka jää työttömäksi sen jälkeen kun hänen palvelussuhteensa jossakin Euroopan yhteisöjen toimielimessä on päättynyt ja

- a) joka ei saa Euroopan yhteisöjen maksamaa vanhuuseläkettä tai työkyvyttömyyskorvausta;
- b) jonka palvelussuhteen päättymisen ei johdu irtisanoutumisesta tai sopimuksen purkamisesta kurinpitosyistä;
- c) joka on ollut palveluksessa vähintään kuusi kuukautta;
- d) jonka asuinpaikka on jossakin jäsenvaltiossa;

maksetaan kuukausittain työttömyyskorvausta jäljempänä määriteltävin edellytyksin.

Kun toimihenkilö voi saada kansallista työttömyyskorvausta, hänen on ilmoitettava siitä toimielimelle, jonka palveluksessa hän oli ja joka ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle. Tässä tapauksessa tämä korvaus vähennetään 3 kohdan perusteella maksettavasta korvauksesta.

2. Työttömyyskorvausta saadakseen entisen sopimussuhteisen toimihenkilön on

- a) ilmoitauduttava työnhakijaksi sen jäsenvaltion työvoimatoimistoon, jossa hänen asuinpaikkansa on;
- b) täytettävä ne velvoitteet, jotka kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä on asetettu sen mukaisen työttömyyskorvauksen saajalle;
- c) toimitettava kuukausittain toimivaltaisen kansallisen viranomaisen antama todistus, josta käy ilmi, onko hän täyttänyt a ja b alakohdassa vahvistetut velvoitteet, sille toimielimelle, jonka palveluksessa hän oli; tämä toimittaa sen välittömästi komissiolle.

Yhteisö voi myöntää korvauksen tai säilyttää sen ennallaan, vaikka b alakohdassa mainitut kansalliset velvoitteet eivät täytyisikään sairauden, tapaturman, raskauden, työkyvyttömyyden tai muun vastaavan syyn vuoksi tai jos toimivaltainen kansallinen viranomainen myöntää niistä vapautuksen.

--

7. Kukin sopimussuhteinen toimihenkilö maksaa itse kolmanneksen työttömyysvakuutusjärjestelmän rahoittamiseksi tarvittavasta määrästä --

--

9. Työllisyyttä ja työttömyyttä koskevista asioissa toimivaltaiset kansalliset viranomaiset, jotka toimivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, toimivat tehokkaassa yhteistyössä komission kanssa tämän artiklan soveltamiseksi asianmukaisesti.

--”

Belgian oikeus

4 Työttömyyttä koskevista säännöksistä 25.11.1991annetun kuninkaan päätöksen (arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage; Moniteur belge 31.12.1991, s. 29888; jäljempänä kuninkaan päätös), sellaisena kuin se oli voimassa pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä, 30 §:ssä säädetään, että kokoaikaisesti työskennelleen 50 vuotta täyttäneen työntekijän on pitänyt työskennellä 624 työpäivää hakemuksen tekemistä edeltäneiden 36 kuukauden aikana saadakseen oikeuden työttömyyskorvauksiin.

5 Kuninkaan päätöksen 37 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”-- työsuorituksina otetaan huomioon säännöllinen tosiasiallinen työ ja lisätyö, jota ei ole korvattu vapaalla, kun nämä työt on tehty sosiaaliturvan työttömyysturvan piiriin kuuluvassa ammatissa tai yrityksessä, seuraavien edellytysten täytyessä samanaikaisesti:

1° on maksettu vähintään lain tai asetuksen taikka yritystä sitovan työehtosopimuksen tai niiden puuttuessa alalla vallitsevan käytännön mukaisen minimipalkan suuruinen palkka

2° maksetusta palkasta on tehty lakisäateiset sosiaaliturvapidätykset, mukaan luettuna työttömyyssektorin pidätykset.

--”

6 Kuninkaan päätöksen 37 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Ulkomailla suoritettu työ otetaan huomioon, jos henkilö on työskennellyt tehtävässä, jossa tehtäisiin Belgiassa sosiaaliturvapidätykset, mukaan luettuna työttömyyssektorin pidätykset.

Ensimmäisessä kohdassa säädetty pätee kuitenkin vain siinä tapauksessa, että työntekijälle on ulkomailla tapahtuneen työskentelyn jälkeen kertynyt työskentelykausia palkattuna työntekijänä Belgian lainsäädännön nojalla.”

7 Kuninkaan päätöksen 38 §:n 1 momentin 1 kohdan a alakohdan mukaan työpäiviin rinnastetaan tämän päätöksen 30 §:n ja sitä seuraavien pykälien soveltamista varten päivät, joilta on maksettu korvausta työttömyysvakuutusta koskevan lainsäädännön perusteella.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 8 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että Melchior, joka on Belgian kansalainen, on työskennellyt palkattuna työntekijänä Belgiassa muissa työpaikoissa ennen siirtymistään Euroopan yhteisöjen komission palvelukseen Brysseliin, jossa hän työskenteli 1.3.2005–29.2.2008 sopimussuhteisena toimihenkilönä.
- 9 ONEM epäsi 5.3.2008 tekemällään päätöksellä Melchiorilta oikeuden työttömyyskorvauksiin, joita hän oli hakenut 1.3.2008, sillä perusteella, ettei hän ollut työskennellyt 624:ää työpäivää hakemustaan edeltäneiden 36 kuukauden aikana, koska mainittu työvoimaviranomainen ei ottanut huomioon kautta, jonka ajan Melchior oli työskennellyt komissiossa.
- 10 Saatuaan palvelussuhteen ehtojen mukaisen työttömyyskorvauksen 12 kuukaudelta 1.3.2008 alkaen ja työskenneltään 20.8.2008–13.7.2009 muissa työpaikoissa Melchior haki uudelleen työttömyyskorvausta, jonka ONEM epäsi 26.8.2009 tekemällään päätöksellä jälleen sillä perusteella, ettei hän ollut osoittanut työskennelleensä 624:ää työpäivää hakemuksen tekemistä edeltäneiden 36 kuukauden aikana eli 14.7.2006–14.7.2009.
- 11 Kertyneiden työpäivien lukumäärää vahvistaessaan ONEM otti huomioon ainoastaan näissä muissa työpaikoissa työskennellyt kaudet. Se kieltäytyi ottamasta huomioon komission palveluksessa kertynyttä työskentelykautta kuninkaan päätöksen 37 §:n 2 momentissa tarkoitetun ulkomailla suoritettun työn kautena ja rinnastamasta tämän päätöksen 38 §:n 1 momentin 1 kohdan a alakohdan nojalla palvelussuhteen ehtojen mukaan korvattua työttömyyskautta työskentelykauteen.
- 12 Melchior riitautti ONEMin 26.8.2009 tekemän päätöksen tribunal du travail de Bruxellesissa, joka kumosi sen 14.2.2012 antamallaan tuomiolla, totesi hänellä olevan oikeuden työttömyyskorvauksiin 14.7.2009 alkaen ja velvoitti ONEMin maksamaan tästä päivästä alkaen erääntyneet korvaukset.
- 13 ONEM valitti tuomiosta cour du travail de Bruxellesiin, jota se on vaatinut muuttamaan tuomiota ja vahvistamaan 26.8.2009 tehdyn päätöksen.
- 14 Cour de travail de Bruxelles esittää ennakkoratkaisupyynnössään, että kuninkaan päätöksen 37 §:n 1 momentissa tarkoitetut pidätykset ovat niitä, joista säädetään Belgian lainsäädännössä, ja ettei kuninkaan päätöksessä vaadita ottamaan huomioon pidätyksiä, jotka mahdollisesti on tehty Belgiassa jonkin muun kuin tämän päätöksen mukaisen työttömyysturvajärjestelmän nojalla, tämän estämättä unionin oikeuden mahdollisia vaikutuksia. Se toteaa näin ollen, että ensimmäinen oikeusaste ei voinut unionin oikeudesta huolimatta katsoa, että palvelussuhteen ehtojen nojalla mahdollisesti tehdyt pidätykset olivat kuninkaan päätöksen 37 §:n 1 momentissa tarkoitettuja pidätyksiä.
- 15 Cour du travail de Bruxelles tarkastelee unionin oikeudesta mahdollisesti johtuvia vaatimuksia sen osalta, onko Belgiassa sijaitsevassa unionin toimielimessä kertyneet työskentelykaudet otettava huomioon, ja toteaa viitaten tuomioon Ferlini (C-411/98, EU:C:2000:530, 41 kohta) ja tuomioon My (C-293/03, EU:C:2004:821, 35 kohta) sekä määräykseen Ricci ja Pisaneschi (C-286/09 ja C-287/09, EU:C:2010:420, 26 kohta), ettei Melchioria voida pitää sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2) tai sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 883/2004 (EUVL L 166, s. 1) tarkoitettuna työntekijänä. Vastaavasti se katsoo, ettei Melchiorin kaltainen työntekijä, joka on työskennellyt Belgiassa sijaitsevassa unionin toimielimessä ja joka ei ole tätä ennen tehnyt työtä muualla kuin mainitussa jäsenvaltiossa, voi vedota EUT-sopimuksen määräyksiin, joissa taataan työntekijöiden vapaa liikkuvuus, koska näitä määräyksiä ei sovelleta täysin jäsenvaltion sisäisiin tilanteisiin.

- 16 Cour du travail de Bruxelles huomauttaa kuitenkin, että unionin tuomioistuin on useita kertoja katsonut, että Belgian eläkelainsäädännössä ei ole riittävällä tavalla taattu sellaisen työntekijän oikeuksien siirtokelpoisuutta, joka on ollut sekä belgialaisen työnantajan että unionin toimielimen palveluksessa. Se viittaa tältä osin tuomioon komissio v. Belgia (137/80, EU:C:1981:237, 19 kohta) ja tuomioon My (EU:C:2004:821). Koska ONEM on väittänyt, että viimeksi mainitussa tuomiossa suoritettu päättely perustuu erityisen eläkkeitä koskevan säännöksen olemassaoloon, minkä vuoksi päättelyä ei voida soveltaa työttömyysvakuutusjärjestelmään, cour du travail de Bruxelles tuo esiin väitteeseen kohdistuvat epäilynsä ja sen, että mainitussa tuomiossa omaksuttu ratkaisu näyttää perustuvan vilpittömän yhteistyön velvollisuuteen. Lisäksi se toteaa, että ratkaisua on sovellettu sekä eläkkeitä että vanhempain- ja perhe-avustuksia koskevissa asioissa ja erästä veroetua koskevassa asiassa.
- 17 Cour du travail de Bruxelles katsoo, että tästä oikeuskäytännöstä voitaisiin päätellä, että vilpittömän yhteistyön velvollisuus, sellaisena kuin se on muotoiltu SEU 4 artiklan 3 kohdassa, on esteenä kuninkaan päätöksen 37 §:n ja 38 §:n 1 momentin 1 kohdan a alakohdan soveltamiselle sellaisina, kuin ONEM on niitä tulkinnut. Lisäksi cour de travail de Bruxelles pitää mahdollisena sitä, että kyseessä on ristiriita perusoikeuskirjan 34 artiklan 1 kohdan kanssa, jonka ensimmäinen alakohta perustuu perusoikeuskirjan selitysten (EUVL 2007, C 303, s. 17) mukaan muun muassa 18.10.1961 Torinossa allekirjoitetun ja 3.5.1996 Strasbourgissa tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan 12 artiklaan.
- 18 Cour du travail de Bruxelles on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Ovatko vilpittömän yhteistyön periaate ja SEU 4 artiklan 3 kohta sekä perusoikeuskirjan 34 artiklan 1 kohta esteenä sille, että jäsenvaltio kieltäytyy arvioitaessa oikeutta työttömyyskorvauksiin

- ottamasta huomioon työskentelykausia, jotka henkilölle on kertynyt mainitussa jäsenvaltiossa sijaitsevassa Euroopan unionin toimielimessä sopimussuhteisena toimihenkilönä etenkin tilanteessa, jossa henkilö on sekä ennen palvelusaikaansa sopimussuhteisena toimihenkilönä että tämän jakson jälkeen työskennellyt mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisena palkattuna työntekijänä?
- rinnastamasta työttömyyspäiviä, joista on maksettu korvausta [palvelussuhteen ehtojen] nojalla, työpäiviin, vaikka työttömyyspäivät, joista on maksettu korvausta mainitun jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, rinnastetaan työpäiviin?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 19 Aluksi on huomattava, että pääasiassa riitautettu ONEMin päätös tehtiin 26.8.2009 eli ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa.
- 20 Näin ollen on katsottava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy kysymyksellään, ovatko EY 10 artikla ja perusoikeuskirjan 34 artiklan 1 kohta esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, kun tätä tulkitaan siten, että arvioitaessa oikeutta työttömyyskorvauksiin huomioon ei oteta kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevassa unionin toimielimessä sopimussuhteisena toimihenkilönä kertyneitä työskentelykausia eikä työpäiviin rinnasteta sellaisia työttömyyspäiviä, joista on maksettu työttömyyskorvausta palvelussuhteen ehtojen nojalla, vaikka tällainen rinnastus tehdään niiden työttömyyspäivien osalta, joista on maksettu korvausta mainitun jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.
- 21 Muistettakoon tässä yhteydessä, että unionin oikeus ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan järjestää sosiaaliturvajärjestelmänsä, ja silloin, kun alaa ei ole Euroopan unionin tasolla yhdenmukaistettu, kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä on määritettävä sosiaaliturvaetuuksien myöntämisedellytykset.

Tätä toimivaltaansa käyttäessään jäsenvaltioiden on kuitenkin noudatettava unionin oikeutta (ks. vastaavasti mm. tuomio Kristiansen, C-92/02, EU:C:2003:652, 31 kohta ja tuomio Elchinov, C-173/09, EU:C:2010:581, 40 kohta).

- 22 Palvelussuhteen ehdoista on myös muistettava, että ne on Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) tavoin vahvistettu neuvoston asetuksella N:o 259/68, joka EY 249 artiklan toisen kohdan nojalla pätee yleisesti ja on kaikilta osiltaan velvoittava ja jota sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. Tästä seuraa, että palvelussuhteen ehdot – unionin sisäiseen hallintajärjestykseen kohdistuvien vaikutusten lisäksi – velvoittavat myös jäsenvaltioita siltä osin kuin jäsenvaltioiden myötävaikutus on tarpeen niiden täytäntöönpanoa varten (tuomio komissio v. Belgia, EU:C:1981:237, 7 ja 8 kohta; tuomio komissio v. Belgia, 186/85, EU:C:1987:208, 21 kohta ja tuomio Kristiansen, EU:C:2003:652, 32 kohta).
- 23 Belgian hallitus esittää, että työttömyysvakuutusjärjestelmä perustuu Belgiassa yhteisvastuuperiaatteeseen, joka edellyttää ensin sosiaaliturvamaksujen maksamista. Belgian hallituksen mukaan järjestelmän mukaisten työttömyyskorvausten myöntämisedellytykset eivät ole ristiriidassa yhdenkään unionin oikeussäännön eivätkä varsinkaan minkään palvelussuhteen ehdoissa olevan erityisen säännöksen kanssa. Tällä perusteella se katsoo, ettei tuomiossa My (EU:C:2004:821) omaksuttua ratkaisua voida soveltaa pääasiassa.
- 24 On totta, että palvelussuhteen ehtojen 96 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään työttömyyskorvauksen maksamisesta tietyin edellytyksin entiselle sopimussuhteiselle toimihenkilölle, joka jää työttömäksi sen jälkeen kun hänen palvelussuhteensa unionin toimielimessä on päättynyt, ei sellaisenaan sisällä muuta rajoitusta jäsenvaltioiden toimivallalle määrittää kansallisen järjestelmänsä mukaisten etuuksien myöntämisedellytykset kuin sen, että siinä vaaditaan noudattamaan sitä, että siinä säädetty työttömyyskorvaus on luonteeltaan täydentävä suhteessa työttömyyskorvaukseen, johon entisellä sopimussuhteisella toimihenkilöllä saattaa olla oikeus kyseisen kansallisen järjestelmän perusteella.
- 25 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin tuomiossa My (EU:C:2004:821) todennut, että henkilöstösääntöjen yhteydessä EY 10 artiklaa on tulkittava siten, että sen vastainen on kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kansallisen eläkejärjestelmän mukaisen varhennetun vanhuuseläkkeen saamiseksi ei ole mahdollista ottaa huomioon niitä vuosia, joiden kuluessa yhteisön kansalainen on työskennellyt unionin toimielimen palveluksessa. Unionin tuomioistuin on määräyksessä Ricci ja Pisaneschi (EU:C:2010:420) tarkentanut, että näin on myös silloin, kun kyse on tavallista eläkettä koskevan oikeuden syntymisestä.
- 26 Näin lausueessaan yhteisöjen tuomioistuin ei perustanut kantaansa henkilöstösääntöjen erityiseen säännökseen vaan viittasi tuomioon komissio v. Belgia (EU:C:1981:237) ja totesi tuomion My (EU:C:2004:821) 45–48 kohdassa, että samoin kuin kieltäytymisellä ryhtymästä tarvittaviin toimenpiteisiin kansallisessa eläkejärjestelmässä ansaittujen eläkeoikeuksien vakuutusmatemaattisen arvon tai kiinteällä korolla lasketun arvon siirtämiseksi henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhteisön eläkejärjestelmään, tällaisella lainsäädännöllä saatettaisiin vaikeuttaa tietyn palvelusajan omaavien kansallisten virkamiesten ottamista unionin toimielinten palvelukseen. Tuomiossa tuotiin nimittäin esiin se, että tällainen lainsäädäntö on omiaan tekemään työskentelystä jossain tällaisessa toimielimessä vähemmän houkuttelevaa siinä mielessä, että kun työntekijä, joka on aiemmin kuulunut kansalliseen eläkejärjestelmään, hyväksyy työpaikan jossain tällaisista toimielimistä, hän saattaa menettää mahdollisuutensa tämän kansallisen järjestelmän mukaiseen vanhuusetuuteen, johon hänellä olisi ollut oikeus, jos hän ei olisi hyväksynyt tätä työpaikkaa. Tuomiossa katsottiin, ettei tällaisia seurauksia voida hyväksyä, kun otetaan huomioon, että jäsenvaltioilla on velvollisuus vilpittömään yhteistyöhön ja vilpittömään avunantoon suhteessa unioniin, mikä ilmenee EY 10 artiklassa jäsenvaltioille asetetusta velvoitteesta helpottaa unionin päämäärän toteuttamista.

- 27 Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa kieltäydytään ottamasta huomioon työttömyyskorvaukseen myöntämiseksi työskentelykausia, jotka henkilölle on kertynyt sopimusperusteisena toimihenkilönä kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevassa unionin toimielimessä, on myös omiaan vaikeuttamaan sopimusperusteisten toimihenkilöiden ottamista näiden toimielinten palvelukseen. Tällainen lainsäädäntö saattaa näet johtaa siihen, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 51–53 kohdassa todennut, että mainitussa jäsenvaltiossa asuvat työntekijät saadaan luopumaan työnteosta unionin toimielimessä tehtävässä, jonka palvelussuhteen ehdoissa rajatun keston vuoksi on odotettavissa, että he joutuvat tietyn ajan kuluttua siirtymään kansallisille työmarkkinoille tai palaamaan niille, koska saattaa olla, etteivät he tällaisen tehtävän vuoksi kykene saavuttamaan tässä lainsäädännössä työttömyyskorvausten saamiseksi edellytettyjen työpäivien määrää.
- 28 Tällainen lainsäädäntö saattaa vaikuttaa samalla tavalla estävästi siksi, ettei työttömyyspäiviä, joista on maksettu työttömyyskorvausta palvelussuhteen ehtojen perusteella, rinnasteta työpäiviin arvioitaessa oikeutta työttömyyskorvauksiin kyseisessä jäsenvaltiossa, kun tällainen rinnastus kuitenkin tehdään niiden työttömyyspäivien osalta, joista on maksettu korvausta mainitun jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.
- 29 Tämän johdosta ja ilman, että kysymystä olisi tarkasteltava perusoikeuskirjan 34 artiklan 1 kohdan kannalta, kysymykseen on vastattava, että EY 10 artikla palvelussuhteen ehtojen yhteydessä on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, kun tätä tulkitaan siten, että arvioitaessa oikeutta työttömyyskorvauksiin huomioon ei oteta kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevassa unionin toimielimessä sopimussuhteisena toimihenkilönä kertyneitä työskentelykausia eikä sellaisia työttömyyspäiviä, joista on maksettu työttömyyskorvausta palvelussuhteen ehtojen perusteella, rinnasteta työpäiviin, vaikka tällainen rinnastus tehdään niiden työttömyyspäivien osalta, joista on maksettu korvausta mainitun jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

Oikeudenkäyntikulut

- 30 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

EY 10 artikla Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä 29.2.1968 annetulla neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, sellaisena kuin se on muutettuna 22.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 723/2004, vahvistettujen Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen yhteydessä on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, kun tätä tulkitaan siten, että arvioitaessa oikeutta työttömyyskorvauksiin huomioon ei oteta kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevassa Euroopan unionin toimielimessä sopimussuhteisena toimihenkilönä kertyneitä työskentelykausia eikä sellaisia työttömyyspäiviä, joista on maksettu työttömyyskorvausta Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen perusteella, rinnasteta työpäiviin, vaikka tällainen rinnastus tehdään niiden työttömyyspäivien osalta, joista on maksettu korvausta mainitun jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

Allekirjoitukset